

V 6'

HELSNING TILL SVERIGE

FRÅN

FINLANDS STUDENTER.

LAGUS, G.

STOCKHOLM

IVAR HÆGGSTRÖMS BOKTRYCKERI

1875.

Gåva: Musici ja Kirsi, Hef 1948

är helsning, Sverige, tag emot, Du fria, sköna land,
En helsning, kärleksrik och varm, från Finlands gömda strand,
En helsning, som uti sin famn en verld af minnen bär,
En helsning från den forna tid, Dig sänd af dag, som är.

Hell, Sverige, Dig, Du rika land i Dina fjällars krans,
Belyst af kärlek, som Du vann, af ljusa ödens glans,
Af strålarna, Du en gång bar till Finlands mörka mo,
Och af den morgon, der de väckt, af framtidshopp och tro.

O Sverige, Finland! Brödraland. Hvad ha'n I ej förmått!
Hvem räkna kan de pröfningar, de öden, I bestått!
O hvilken väg från okänd kamp mot drifvor och mot svält
Till mensklighetens högtidsstrid på Lützens segerfält.

Och var det, Sverige, ofta Du, som segerns ära fick,
Och Finland, namnlöst som det kom, så namnlöst återgick,
Hvad gjorde det? Det var ju Du, som stridens fana bar,
Och hvarje pris, vid henne fäst, ju Finlands också var.

Och kom så till oss båda natt, dess mörker delte vi,
Mot samma stjernor spejande tills mörkret var förbi,
Och klang ibland en jublets röst uti det ena land,
Den tystnade för sorgens ton ifrån det andras strand.

Men huru troget än vi delt vårt allt i lust och nöd,
Vår rikedom, vår fattigdom, vår bildning och vårt bröd,
Vi måste skiljas. O förvisst, när oss från dig man slet,
Då stod Din norna, liksom vår, i sorgens dok och gret.

Du bittra tid på klagan rik, men ock på mannamod,
På segrar och på nederlag, på tårar och på blod,
Du afskedsstund, — du bidans stund! Hvad blef oss då beskärdt?
Var finska folket dömdt till död, var det en framtid värdt?

Kom, Sveriges son, till Finlands bygd, kom sök Dig der ett svar,
Kom, lär Dig, om vi ha förspillt vårt arf från fädrens dar,
Om tron på Gud och mensklighet, på folkens rätt och pligt
Än är, som förr, den starka makt, som ger oss tillförsigt.

Och bringar Du det budskap hem, att Sveriges gamla lag,
Som fordom uti fädrens tid, ger Finland värn i dag,
Att nya skördar vuxit upp ur samma lifsens ord,
Apostlarne från Sveriges kust fört hän till Finlands jord;

Då skall helt visst ett skimmer Du på Sveas panna se.
Rik, segerstolt som förr skall hon i ädla minnen le
Och sända oss en klarnad blick bort öfver Ålands haf
Som vitnesbörd, att Finlands folk bevarat hvad hon gaf.

Hell, Sverige, Dig ännu en gång för hvad Du gaf så rikt,
För detta arf af ljus och hopp, till hvilket du oss vigt!
Uppblomstra vid vår sida fritt, i ljusets leder först,
För allt hvad lifvet äger bäst och menskligheten störst!

GABR. LAGUS.

